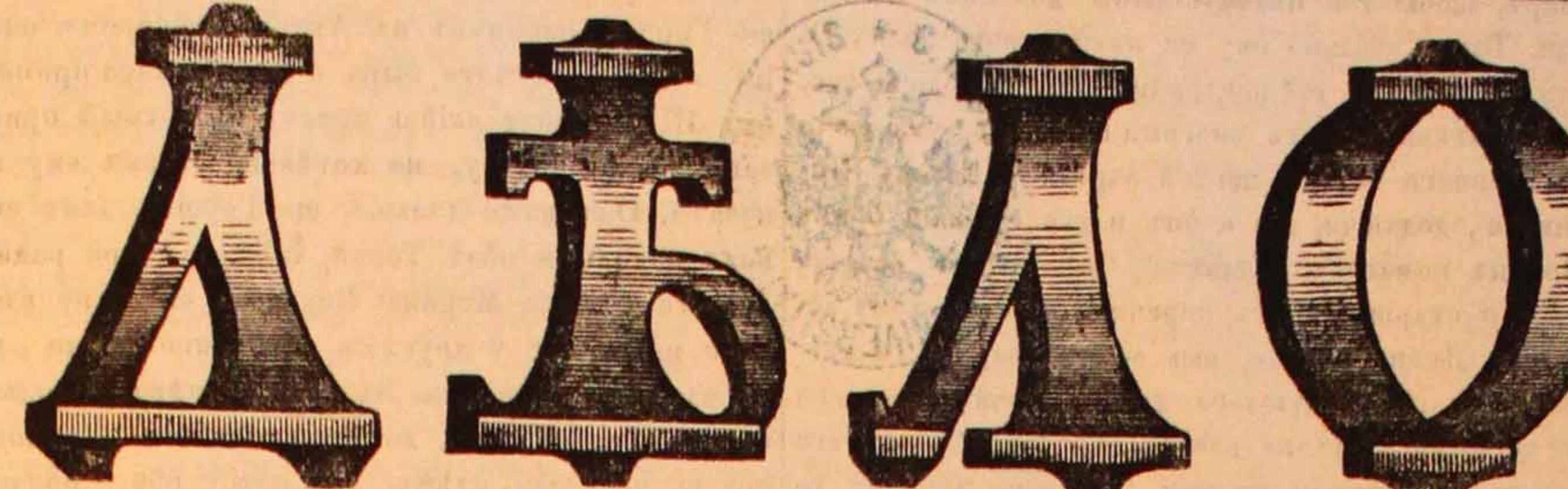

Виходить во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы
кромъ рукоихъ слвѣтъ о 4-6 год. попол. Литор. додатокъ
"Бібліотеки позѣстей" виходить по 2 почат. ар-
кушъ кожного 15-го и послѣднаго днія кожного мѣсяця.
Редакція, адміністрація і експедиція поль. Ч. 44 улица
Галицка.
Всѣ листи, посылки и реклами належать пересыпти
подъ адресомъ: редакція и адміністрація "Дѣло" Ч. 44 ул.
Галицка.
Рукописи не вважаються толькъ на попередній вистор-
женіи.
Поодиноки чиство стоять 12 кр. а. в.
Оголошенія приймаються по цѣлѣ 6 кр. а. в. зъ одногъ
строчки початковъ.
Рекламиція неопечатаній вольній отъ порта.
Предплату належить пересыпти франко (найлучше
почтовими посеркаемъ) до: Адміністрації часопису "Дѣло"
зъ Галицка, Ч. 44.

ВІІ. Читателівъ въ Россії просимо ма-
ти на увазѣ, що въ вимовѣ *—ji*, *b*, *—i*, *u* (въ
передній і на конці слвѣтъ) = *ы*, *u* (на початку
слвѣтъ і по самоглаосныхъ) = *і*, *o* (на початку
слвѣтъ) = *ві*.

Съ днемъ I (13) липня розпочи-
нається III. четверть року. Просимо П. Т.
Предплатниковъ поспѣшити съ надосла-
ніемъ дальшої передплати, щоби не
зайшла перерва въ висылцѣ.

Рѣвноож просимо о надосланьї
загостей тыхъ ПП., котримъ предплата
вже скончилася давнѣше, бо мы муси-
мо всѣ нашї видачки платити готівкою.

Ново приступаючій П. Т. Предплатники
"Бібліотеки позѣстей" дбстануть да-
ромъ початковї аркушѣ розпочатої поштѣ
"Зъ великого свѣта".

Просимо П. Т. Предплатниковъ, щоби при змѣнѣ
мѣсяця звѣстї подавати і давнѣшу свою
адресу, бо инакше тратимо богато часу, а всѣ
адреси годѣ въ памяті задержати.

Руске вѣче и польскій газеты.

Слуžba žandarsko-siepacka i
żadna innâa služba!¹⁴
Gazeta Krakowska N. 142.

IV.

Мы споминали вже, що въ бѣзівахъ поль-
скихъ газетъ о нашому вѣчу не скончилось
на фальшиванію, перекручуванію та оплѣуванію
всего того, що Русини говорили, робили и на-
вѣть вадумували. Наші любезній братя, котрій
все и всіди стоять "за naszą i waszą wolność"
не перемінули и по поводу сеїхъ важкої ма-
ніфестації руского національного и громад-
ского життя вѣдати намъ ще одну братерську
прислугу, а именно въ усердностю гдною
лѣпшии справи натривлювати на насъ поліцію,
прокураторю и вѣль власти. И при тѣмъ вѣй-
шо що єсъ що цѣкаве. "Dziennik Polski" и
"Kurjer Lwowski" ганьблать наше вѣче за
надмѣрну лояльність, а "Czas" ганьблить єго
за надмѣрну недоляльність. "Gaz. Nar." закидає
намъ, для чою мы (говорячи о своихъ дома-
шніихъ, галицкихъ справахъ) не звернули
бетра своихъ нападбъ на Россію, котра давить
велику бѣльшої нашого народа, а "Gazeta
Krakowska" въ тѣмъ самѣмъ моментѣ трохлячи
противъ насъ вѣль силы и власти земнї и под-
земнї, называє насъ жандармами и "siepacz-ами"
зовѣтъ такъ, якъ те пожиточне а не саль-
нове створеніе, котре "само мѣхъ дре, само
ї кончитъ".

Вже то въ загалѣ треба признати, що
"вороги и не вороги" наші діяно помѣнали
свої роль по Вѣчу. "Kurjer Lwowski", котрый
кілька днівъ передъ Вѣчемъ самъ звався "оди-
нокимъ письмомъ въ Галичинѣ", котре на се-
ріо трактує руску справу, по Вѣчу накинувся
на насъ, а особливо на п. Нагірного и єго ре-
фератъ съ бѣльше вѣжъ лицарскимъ, бо съ
дитинчимъ завважаємъ, мѣжъ тымъ, коли на-
ши найзважаєтѣйшіи вороги, "Czas" и "Gaz. Kr."
именно въ тѣмъ рефератѣ нашли найбѣльше
такого "na co by pisać się možna". За то самъ
фактъ Вѣча и єго мнимыи ініциаторы не да-
ють спати всѣмъ братямъ въ надѣ
Полтви и Вислы. Мы згадували вже, що "Kur.
Lw." все, що на Вѣчу було єму не до вподобы,
приписує митольгичному смокови "свѧтоюро-
жному". Прочі газеты въ своїй старанності
о добру "nie tylko Polski, ale i nieoderwalnej od
niej Rusi" идуть далеко дальше, бо роблять
руске Вѣче випливомъ або анархичної, або
московской пропаганды. И такъ "Dz. Pol." Nr.
149 пише: "Ze anarachicznia propaganda po-
laczonych stronnictw russkich zyskała w wiecu
značny źródół agitacyjny, nie przeczytuje, — że
wiczyznielstwo to szersze może przybrać
rozmiary (Bacznośc, panowie, ojczynia w niebezpie-
czenstwie!), dają do zrozumienia artykuły wiecowe."
Значиться, Вѣче наші, то во просту "wiczyzniel-
stwo", котруму власти толькъ черезъ дивне якесъ
непорозуміннє не запобѣгли. И оно зовѣтъ ко-

нечно, бо прецѣжъ на тѣмъ Вѣчу після пе-
вныхъ информацій "Dz. Pol." всѣ "skargi na
ucisk Rusinów przez Polaków wypowiadane były
ogólnikowo, (днімъ передъ тымъ N. 148 го-
ворилося ось що: р. Nahirny w długim wy-
wodzie zdjedliwie występuje i t. d.; r. Wachnian-
in bardzo obszerne nakrešla historię odgo-
dzenia Rusi, szczegółowo omawia stan Rusi
i t. d. Якъ бачите, Dz. Pol. робить своюю ло-
гикою бѣльше-менше такї самї маневры, якъ
їїрманъ єсть батогомъ, але въ патріотичнїй
полемицѣ єсть "elementami zarówno Polsce jak i
Rusi wrogiem", якими єуть тѣ "połączone stron-
ictwa", т. є всѣ свѣдомї свои народности
и єови людскїї гднощі Русини,— и такї ма-
невры добрї!, bez podania faktów (а цифри п.
Нагірного, а історичнїй выводы референта
професора Вахніянина, то псы, не факты!),
jak gdyby fakt ucisku był powszechnie znany i
dawno udowodniony. (Доказуй елѣпому, що сон-
це суттит!) Pytamъ się, kto gwałci права па-
rodowe Rusinów? Czy Polacy, ktorzy na každym
kroku daja dowody przychylnosci do szczerze
przytymczego (Бѣгъ заплатъ, паночку, ваше тѣ-
пле слово!) i oswiadczaſi się tak w sejmie, jak
i poza sejmem za równouprawnieniem Rusinów?
(Выїмали, а не давали!) Якъ бачите, Русини
не мали найменшої причини гнівati и жа-
luvati się na swoichъ "wspomiałyach, szlachetnych
braci", a коли жалуются, то очевидна рѣчъ,
що всѣ они не кто іншій, якъ кровнї анар-
хисты. Bo, i kiedyż to sejm odmówił na jaki
cel ruski z oswiatą w związku zostający — jeśli
nie było oczywistem, że chodzi o cele
rzekomo russkie a w istocie Rusi zarowno jak
i Polsce wrogie?" Якій ласкавый той соймъ!
Только на бѣду заходить одна маленька за-
гачка, — тоє "jeśli" и т. д. Она дава намъ
ключъ до бѣомкненї цѣлої загадки, цѣлої по-
литики Поляківъ супротивъ Русинівъ въ Га-
личинѣ. "Мы подопремъ все руске, коли толь-
ко оно не jest wrogie Polsce zagówno jak i Ru-
si". A якіе критеріюмъ? по чомъ познати, що
єсть правдиво руске, а єто "rzekomo russkie"?
Мы прецѣ бачили въ соймѣ досаднї примѣръ,
що виступовано въ польскаго становища про-
тивъ таихъ заходовъ и роботъ Русинівъ, котрї
самї Поляки признавали и признаютъ
правдиво рускими (противъ "Просвѣтѣ" и т. д.).
И отъ мы позволимо собѣ на повыше наведене
попатичнє пытанье "Dz. Pol." отповѣсти такожъ
пытаньемъ: А колиже то не было очевидно,
що все правдиво руске, не йдуче на руку
польскимъ фантазіямъ, соймъ уважає "rzekomo
ruskiem i wrogiem", и выключав отъ краевої
вѣдомоги? "Polacy dzielą się z nami wszelką wol-
nością", каже "Dz. Pol."! "Dziennik-owi" вѣ-
стно чей, якъ медвѣдъ дѣлился зъ лисомъ
зловленою сарною, — самъ вѣбъ мясо, а ли-
сови давъ ратицѣ.

На тѣмъ самѣмъ становищи супротивъ
Русинівъ, що "Dz. Pol.", стоить и "Czas", котрый
въ саму пору Вѣча провадивъ съ "Dz.
Pol.-im" завважу и досыть скандальну pole-
miku o "program czy hasło". Нѣ въ чомъ не
могли згодитися тѣ два органи, а въ доносахъ
на Русинівъ навѣть не звомляючись погоди-
лися. "Schöne Seelen finden sich". Въ 148 N.
"Czas" пише: "Sprawa narodowości ruskiej nie
jest sporą w Galicyi, nikt jej praw do normal-
nego rozwoju nie zaprzecza (звѣтна рѣчъ,
правъ не заперечують и не можуть, хочъ бы
ї хотѣли, бо тѣ стоять записані въ книзѣ
конституції австрійской, — але виконуванье
и шанованье тыхъ правъ, то зновъ инише пы-
танье!) Gdzież sa więc te krzywdy i niesprawie-
dziwości? Czy w tem, że 2½ mil. ludu ruskiego
wybrało tylko pięciu posłów ze stronnictwa sw.
Jura? Lud ruski dał tu wymową odpowiedź
tym, którzy w cerkwi wprowadzali schyzmatyczne
innowacyje (Еще, синъ що! То певно др. Антоне-
вичъ впроваджуває "schyzmatyczne innowacyje"
въ церквахъ Турчанськихъ, сов. Ковалльский
въ Жидачівськихъ, др. Огоновскій въ Долинь-
скихъ, що людъ давъ имъ таку "wymową"

odpowiedź! A panove шляхтичѣ, старости и
другій "zaszczycenie" вѣстали "zaufaniem ludu"
певно для того, щоби покасували при Бжжай пом-
очи тѣ схизматицкї инновації въ церквахъ!).
Dokąd zaś doprowadzili w polityce, dowień pamie-
tny proces odsłaniajacy zbrodnice knowania." Ось
и конклюзія всїхъ бесѣдъ. Гдѣжъ тѣ кривды? —
— А єтпѡдѣ на те пытанье: "Zbrodnice kno-
wania!" И єто тамъ кому до того, що "pramię-
ny proces" остаточно "zbrodniczych knowan" не
протягненій, що рускі посли авѣ "schyzmaty-
kich innowacyj" нѣкуды не впроваджували анѣ
єть нѣякї "zbrodnice knowania" вмѣшанії не
були! Тутъ идѣ прецѣ не о правду, а o "służ-
bę narodową"! "Stronnictwo upadło", —
констатує дальше "Czas", хочъ вся єго поле-
мика направлена буцѣмъ то противъ тому са-
мому, упавшому сторонництву. "Utraciliwyszy
zaufanie Papieża, Monarchy i ludu, stronnictwo
to ugrządzi jeszcze demonstracyjne wiece". Зна-
читься, сторонництво хочъ упало, то прецѣ жіє,
хочъ утратило "zaufanie ludu", то таки "zgromadza-
ja Monarchie", то таки поступає легально, с. в. въ
дусѣ закондѣ тымъ же Монархомъ запоруче-
ныхъ. Дивне якесъ сторонництво! И дивный
той "jud", котрый разъ "nie idzie za komendą
agitatorów", а потому "zgromadza się"! "Samia
już možność takich demonstracji jest jeszcze do-
wodem konstytuujenego równouprawnienia!" А
жаль, бо коли бъ такъ на волю "Czas-u" прїй-
шло, то днъ певно въ євой щирості для "рай-
stwa i kościoła" не давбы Русинамъ такої мож-
ности. А єто підъ тымъ "stronnictwem" поби-
tymъ при выборахъ "Czas" rozwumie wœlkъ
Русинівъ, на се самъ даетъ недвоязчній доказъ,
пишучи заразъ дальше: "W parlamentaryzmie
atoli nie tylumne zgromadzenia na mitingach, ale
wola wyborcowa w Sejmie (певно помылка,
читай: wola wybranych do Sejmu) ma gos-
strzygajace znaczenie i ona jedna daje probieret
usposobieñ ludnoſci i potrzeb kraju". Значиться,
не народъ, єсть головна рѣчъ, але соймъ, не
соймъ для народа, але народъ для сойму, а
позаякъ соймъ, "to my", — затымъ.... А въ,
Русини, чи вы собѣ всѣ "połączone stronnic-
tw" чи єто будъ, то все таки бѣгъ на се толькъ
вы можете ждати або згнетенія або помилу-
ванія....

Для выразнѣшого выясненїа сеї цѣкавої
теорії о автономїї соймовїй, опертої па-
невольництвѣ краевомъ, "Czas" правдиво на-
тхнено, біблійно мовою рукоєвъ передъ нами
єсть якї апокалиптичнїй образъ: "Miedzy gromadz-
a dworem na Rusi taki sam ustala się sto-
sunek zaufania i wspólności, jak w zachodniej
części Galicyi (свѧта правда, лишь о столько
неповна, що "stosunek" той не "ustala się", але
въ давнѣ давна есть — równy z zera i wъ
zachodniej i wъ wschodniej parti Galicyny, o
czymъ мы єще побесѣдуємо). Jeśli tu znika ja-
krwawe tradycye, to tam ich nigdy nie było, a
tylko wśród części inteligencji ruskiej pojawiwa się
czasem w pismach i dajnościach widmo Chmiel-
nickich, Gontów i Żeleźniaków". Для "Czasu", якъ
бачите, "widmo Chm. G. i Ż.", котрый майже
засѣмъ не лишилъ по собѣ памятіи мѣжъ на-
родомъ галицкимъ и о которыхъ анѣ въ пи-
сьмахъ, анѣ въ "dajnościach ruskich" нѣчого
не агадуєся, суть близшій, нѣжъ "widmo" Ше-
лѣ и цѣлого 1846 року, котре живою тради-
цію сидить єще до нынѣ въ памятіи ма-
зурскаго народа! "U dołu — takъ wѣcze даль-
ше "Czas", — społeczna, wyznaniowa i plemien-
na harmonia — u gory jednośc, bo wszystko, co
z Rusi wyrośnie dzielniejszego i szlachetniejszego
(vide Баревичъ и др.), to podaje dlon bratniu do
zgody i jednoczy sie nie skutkiem nacisku, ale
magnetyzmem dziejoowej i de iei. W pośrodku
tylko odbywa się jeszcze ten proces rozklad-
owy. — Welche Wendung durch Gottes Fü-
gung! Тѣ апокалиптичнїй слова значать єось
що: Рускій людъ — темна и безмыслна маса,
do нѣчого не почувався; рускій вершки, шляхта
и карієровичъ a Черкаскій, Баревичъ и др.,

Предплатна на "Дѣло" для Австрії:	Для оссії
на цѣлый рокъ	12 р. на цѣлый рокъ
на полѣ року	6 р. на полѣ року
на четверть року	3 р. на четверть року
съ дод. "Бібліотеки":	3 руб.
на цѣлый рокъ	16 р. на цѣлый рокъ
на полѣ року	8 р. на полѣ року
на четверть року	4 р. на четверть року
на самы додатокъ:	на самы токъ:
на цѣлый рокъ	на цѣлый рокъ
на полѣ року	5 руб.
на четверть року	7-50 р.
съ дод. "Бібліотеки":	8-75 р.
на цѣлый рокъ	19 р. на цѣлый рокъ

на самы додатокъ: на самы токъ:

на цѣлый рокъ

на полѣ року

въ тоз, що таке писанье „cheat i humpog“ репрезентантамъ „z dworu“ стався вже епидемичнъ въ Королевствѣ Галичини и Володимирѣ съ Вел. княжествомъ Краковскимъ — и можемо лише въ цѣлого серця кликнути: Vivat sequens!

Открите писмо

до Вп. пана Зыблевича, маршала сойму кр.!

Чи вѣдомо Вамъ, Вп. Пане, що б. п. Марцель Ступницкій, властитель Шиповець, вписавъ весь свій маєтокъ на стипендії для учаючихъ молдїв, що 1879 року? А если вѣдомо, для чого до сей поры статуты фундацій не уложені? Для чого стипендії не раздѣляються, коли жалуваніе покійного було — кѣлька стипендії въ році 1880 роздати? Чи вѣдомо Вамъ, Вп. Пане, дальше, где суть умѣщенні 17 тисячъ зл., котрій небощикъ готовко оставивъ въ паперяхъ и где суть умѣщенні тіхъ грошівъ, котрій випаднули за роки 1881, 1882 и 1883, которыхъ однакъ скількості не знаю, на руки куратора Мадейского, секретаря судового въ Самборѣ?

Интересованій.

Тиса-Есларска загадка

ще доси не розвѣдана, и пугається передъ судомъ присяжныхъ въ такій спôсобъ, що годъ домагається правди. Якъ звѣстно, ходить о те: чи Тиса-Есларскій жидъ, обжалованій о ритуальному морду христіанської дѣвчины, виноватий, чи нѣ? Процесъ той побудувъ страси жителівъ Угорщини до того степенія, що якъ христіане такъ и жиды уживають всѣхъ средствъ, щобъ собѣ забезпечити побѣду. Угрозы, побѣ, перекупство, — все ту, здѣсовъ практиковано обома сторонами, а якъ нѣмецкій газети донесли, випаднули вже сотки тисячъ гроша на почты комітату до рукъ жидівъ, нѣколи не кореспондувавшихъ съ заграницею. Обжалованій виступають зарято и плюють свѣдкамъ, що ихъ обвиняють, въ очи, а оборонцій інсультують тихъ свѣдківъ, грозять имъ вязницею и въ пеимовѣрный спôсобъ нападають на судь и на самого провідничого суду. Найдивши, що не може не практиковане єсть постулованье прокуратора. Онъ, що вибѣє актъ обжалованія, бѣть, що всі сили повиненъ належити, щобъ викрити страшне головництво, — бѣть стає формально по сторонѣ обжалованыхъ и робитъ все, що толькоже може, щобъ — якъ предвиджується — отступити бѣть внесеного обжалованія. Въ такомъ случаю, розуміється, вся вина упалаби на антисемітскій отремленіи угорскихъ христіанъ. По чай сторонѣ правда? — довѣдатись годъ. Дръ Ролингъ говорить и въ вѣденійскихъ дневникахъ доказує передъ цѣлою Европою, що есть жидовска секта, котрои рабини вяжутся стародавними, кровожадними и всѣмъ іновѣрціямъ ворожими пріписами. Онъ наводить въ своихъ брошурахъ цѣлі устути Талмуда, Гемары и Кабалы, потверджуючи ихъ тяжкій грѣхъ. Ми того всего репродуктувати не будемо, а скажемо лише одно, що если въ Тиса-Есларѣ дѣйстно доковано ритуального морду, то жиды потрафили сей, для нихъ такъ грбзный процесъ запутати и розмазати съ рафінованою зручностю до того степенія, що виній заквестіонована правдомовність всѣхъ доводовъ свѣдківъ, ба навѣть самъ Морицъ Шарфъ, очевидецъ головництва, не почитується бѣль доводовъ свѣдківъ и обвиняється о фальши, злобу, ідіотизму и ненавистіи всѣхъ своїхъ сплеменинокъ.

Процесъ на укінченю — и мы подаемъ на шимъ читателямъ короткій переглядъ цѣлої справы, для лучшого зрозуміння всего того, що ще стається въ Ниредьгаза.

Въ саме подудине 1-го цвѣтня 1882 р. вийшла Естеря Шолимосія, служница Тиса-Есларской господинѣ Гури, купити красокъ и витрюю въ дѣльниці Офалю. Купивши то, говорила съ колькомъ особами, страйтиши съ ними, и бѣть товхилѣ пропала безъ вѣсти. Послѣдній разъ бачили єй люде коло жидовскої синагоги. Мати Естеря глядала єй того самого дня и звѣдувала про доньку жиду Йосифа Шарфа. Той съ потѣшувавъ тымъ, що въ мѣсяції угорской Номасъ такожъ бувъ одного разу пропавъ десь хлопчикъ а христіане зъ за него надармо обвиняли жидовъ, бо хлопчикъ познайшо найшовся, — отже нехай має надѣю, що и донька єй такожъ найдеся. По якому часъ повстало мѣжъ христіанами поголоска, що Естеру завабили жиды до божницѣ, и замучили єй на маци, въ часлѣдокъ чого мати Естеря всѣ ходячі слухи объявляла стольному судії.

На підставѣ тихъ тревожныхъ слухівъ, судъ дія 12 мая мин. року розпочати слѣдство и послать судію слѣдчого въ Тиса-Е-

сларѣ, щобъ той цѣлої справы доходивъ на мѣсци. Тамъ указано ему на пятилітніго сына Йосифа Шарфа, а той повториъ передъ судію все, що давнійше передъ многими говоривъ, указуючи на власного батька, що той зарѣзавъ Естеру Шолимосі, додаючи, що и бѣть и его старшій братъ Морицъ помагали Жидамъ. Однакъ якъ батько, такъ и старшій братъ перечали рѣшучо тому зѣнаню. Дивно про те, якъ се сталося, що 14-літній Морицъ слѣдчого дня въ ночі признававъ до того, що самъ на власні очі бачивъ, якъ его батько съ другими жидами, звабивши дѣвчину до божницї, підрѣзали їй горло, сцѣдили кровь до мисокъ, а трупа где десь спрятали. Все то бачивъ Морицъ крѣзъ дѣрку бѣть ключа въ дверехъ синагоги, розсїкавленій крикомъ о помѣщъ нещастної жертви. Все то повторивъ Морицъ и передъ судію слѣдчими. Списано протоколъ и приступлено до дальшого слѣдства, котре чимъ разъ бѣльше піодозрѣніе стягало на указаныхъ Морицомъ жидовъ: Йосифа Шарфа, Соломона Шварца, Самуила Люстига, Авраама Бравна, Лазара Вайштайнай и Юнкера. Небавомъ тихъ жидовъ уважили.

Незадовго, бо 18 червня мин. року пайдено въ Тисѣ коло Тиса-Дада трупа дѣвчини и заряджено сейчасъ обдукцію. Обдукція виступала, що аїн мати Естеры, аїн си найближшій знакомій не спізнали трупа прошавши дѣвчину; трупъ пока зувавъ на бѣльше розчинену и старшу дѣвчину, якъ була Естер; крѣзъ того інші очі, інші зуби и волоси на головѣ трупа було обрятане, а въ конці трупъ сей бувъ недавно — и то вже якъ трупъ — кинений въ рѣку. По сїмъ ореченю лѣкарївъ постало піодозрѣніе, що жиды трупа піодсунули умисно, щобъ збаламутити судъ. Піодозрѣніе піодкінення трупа звернулося на Йосифа Шолимовича и на Есларскихъ жидовъ Гроса и Кляйна, а сплавники Гершко и Фогля обвинивъ въ слѣдствѣ сплавникъ Матея, що они ему приказали трупа піодъ сплавъ привезти и везти долю води аїжъ познане Тиса-Есларѣ; тамъ неизвестна ему жидовка принесла одежду, въ котру трупа убрали и 18 червня зъ піодъ сплаву на воду пустили.

Дня 19 червня с. р. розпочалася головна розправа противъ обжалованыхъ о замордованьї: Волнера, Букавиць и Леопольда Бравна, — и о помѣщъ въ замордованю противъ обжалованыхъ: Йосифа Шарфа, Адолфа Юлакера, Шиуля Люстига, Абрума Бравна, Лазора Вайштайнай и Тавба. О трупкрадостю же обжалованій: Мартинъ Гросъ, Ігнацъ Клайнъ, Дувидъ Гершко, Анзельмъ Фогель и Янкель Шолимовичъ.

Розправа точиться вже цѣлій мѣсяцъ, переслухано до 200 свѣдківъ, вислухано лѣкарївъ, що були при обдукції найденого трупа, и конfrontовано ихъ съ професорами медицини, котрій заперечують имъ знаньє и достовѣрність. На свѣдківъ доводовъ поставлено такихъ свѣдківъ, котрій имъ въ очи кажуть, що они булибити и мучени въ слѣдствѣ; а сплавникъ Гершко и други, що призналися въ слѣдствѣ до сплавлення трупа, випирають теперь того, обвиняючи судію слѣдчого о тортури.

Головною задачею оборони було піодзврати свѣдоцтво 14-літнога Морица Шарфа, котрій здізнавъ, що Естеру зарѣзано въ саме подудине 1-го сїчня 1882 р.; виставати ложність свѣдоцтва сплавника Матея, що признався до сплавлення трупа по рѣцѣ Тисѣ бѣть села Агардъ аїжъ до Тиса-Дада; виставати alibi деякотрьхъ обжалованыхъ и перевоната судъ о той, що трупъ виловленій въ Тисѣ коло Дада есть трупомъ утопившої Естеру. Однакъ сплавники піодзврати свое свѣдоцтво и призналися до кривоприєсти, зложеної піодъ на мовами и обѣцянками жидовъ. Дотычно трупа найденого въ Тиса-Дада виставало слѣдство, що Анзельмъ Фогель перекрадавъ трупа, що Мартинъ Гросъ передавъ єго Шолимовичеви, що Шолимовичъ поручивъ трупа Гершкови коло села Агардъ, що Гросбергъ въ Тиса-Есларѣ велѣвъ своїй жінці занести одѣжъ Естеру надъ берегъ Тиси, и що Гершко принявъ єю одежду и вразъ съ Гнатомъ Матеемъ убрали въ піо трупа и пустивъ познане Есларѣ коло Тиса-Дада на воду. Вѣтъ та обжалованій отпераються передъ судомъ того всіго, усправедливлюючи свои признання въ слѣдствї тымъ, що ихъ бито и мучено, а жінка Гроса усильє навѣть привести alibi свого чоловіка, доказуючи, що онъ бувъ хоромъ бѣть 3 го до 13-го липня. Однакъ інші свѣдкіи стверджують, що Гросъ, помимо хоромъ, виходивъ часомъ зъ дому, а Гнатъ Матея стоїть твердо при своїхъ свѣдоцтвѣ зложеної въ слѣдствї, помимо що

него обернена вся злоба адвокатівъ. Онъ здізнає, що Гершко покинувъ въ Агардъ піечеромъ опіа, пойшовъ купити сыръ и вернувшись прийнявъ Шолимовича якій предметъ, котрій привівъ до его сплаву, но хотѣши однакъ ему показати. Онъ каже дальше, що Гершко давъ ему, коли надіяли піодъ Токай, 56 зл., котрій радивъ лішити у жида Морица Видера, щобъ не візувати піодозрѣніе у другихъ сплавниківъ, що пильни съ ними сплавами. За колька днівъ надіяли они до Тиса-Есларѣ, де Гершко якакъ жидовка нічою передала одѣжъ, въ котру оба, піодчаста сну товарашъ, убрали вонъїчного вже трупа. Гершко обѣцавъ ему великий грошъ за мовчанку и оттакъ сплавили съ убранымъ трупомъ до Тиса-Дада, где его и постили на воду. Всему тому перечать всѣ обжалованій, однакъ сплавникъ Дрима здізнає, що самъ бачивъ, якъ Шолимовичъ викликавъ Гершко зъ сплаву на берегъ и довго съ нимъ розмовлявъ. Гершко, котрій перечинивъ знакомство съ Шолимовичомъ, пугається и каже, що хотѣвъ бѣть єго Шолимовича пожичити грошей; сими пожиченіями грошами були іменно тѣ 120 зл., про котрій сказавъ бувъ въ слѣдствї, що ихъ полузвичивъ за сплавку трупа. Морицъ Видеръ вишилася знакомства съ Гершкомъ и не признається до іншіхъ грошей, одержанихъ бѣть Матея, однакъ Матея до очей ему каже все то, що було межи ними и розъярює адвоката Егвеша до того степенія, що той грозить ему слѣдствіемъ и криміналомъ; але другі сплавники, товаришъ Матея: Петро Савинець и Дрима стверджують кдеоктій виявленія Матея и бѣть самъ, сплавникъ Чепакичъ и другі свѣдкіи заперечують єго найторжественнійше, що ихъ бито и катовано въ слѣдствї, — се хотять въ нихъ вмовити свѣдкіи, поставлени обороною. Противъ Гросберга и его жінки здізнає селянка Черешъ, що чула на власній ухѣ, якъ Гросбергъ велѣвъ жінці ночю виносити одежду якусь надъ берегъ Тиси, и якъ жінка плакала и голосила: „Що ви вчинили! що ви вчинили! Все видається и мы пропадемъ!“ Селянка говорить тѣ слова въ жаргонѣ жидовському, а Гросбергъ не знаєть отвѣти, встає и плює селянку въ лицо.

Дотычно обдукції найденого трупа заявляє передъ судомъ мати Естеры, що се не була єї донька; Естеру була деликатнійша, молодша, познаніна, съ лицемъ и носомъ правильнімъ и съ маленькими, хорошими зубами, — а трупъ бувъ костистий, старшої дѣвчини, съ грубими чергами и перкатимъ носомъ и синими очима, ноги же указували на ношенье вузкихъ черевиць, а Естеру ходила бoso и нагнѣтць нѣколи не мала. Менше бѣльше то само здізнали аптекарь Зураній, хирургъ Геза Горватъ, дръ Киш и дръ Трайтлеръ. Обдукція посвѣдчилася, що голова трупа була обрятана, що ногти, котрій на пальцяхъ трупа не толькоже було видно, але котріхъ навѣть дотыкається дръ Трайтлеръ и кдеоктій селянка, доказують, що трупъ сей бувъ трупомъ дѣвчини не занимавшоїся тяжкою працею. Дръ Трайтлеръ не вѣрить, щобъ то бувъ трупъ утоплено, але скорше умерши якою дѣвчини, килено погому въ воду; не вѣрить такожъ, щобъ той трупъ бѣльше лежавъ въ водѣ. Естеру мала лѣтъ 14, а дослѣди на трупѣ, усуваючися бѣть публікація въ часописахъ, доводить, каже бѣть, що то бувъ трупъ 18—20 літнога піодкіненії проститутки. Противъ виводовъ комисії обдукційної заявляють знавці, професори Белскій и Шайтаверъ, що члены обдукційної комісії ігноранти, що волоси зъ голови трупа випадали въ водѣ, що і ногті зовсімъ не було на пальцяхъ трупа, а толькоже ложніка єхъ свѣтилися немовъ ногті, що нагнѣтць селянка на ногахъ учинили черезъ стисненіе пальцівъ въ часій перевозу трупа, що зуби видалися бѣльшими, бо котрій зъ обдуцтвомъ мусовѣвъ ясна трупа зъ зубами зсунути, що трупа не можна було убрati въ чужу одѣжъ, не здерши зъ него першої шкобри (епідерми), що чоловікъ утопленій змінюється въ короткому часій такожъ, що годѣ єго спознані, и що проте найденій трупъ єсть імовѣрно трупомъ Естеры. Однакъ противъ панівъ професорівъ, котрій навѣть угрожають обдуцтвамъ єхъ сплавованихъ,

женщина спізнала въ трупѣ Естеру. Проте вінъ виступають однакъ двѣ жінки: іменно жінка Андріана Югаша и Юлія Шакольця, котрія заявила, що імъ Гросбергъ и інші жінки віддали о великій надгородѣ (5.000 зл.), котрій достануть та свѣдкіи, що спізнають въ трупѣ Естеру. Призначати однакъ треба, що і християни віддають на свѣдківъ, тероризуючи іхъ на кожному кроцѣ. Показалося навѣть те, що і суїдія слѣдчій уживали такихъ средствъ до вимуштування въ інквізитахъ, якихъ пінь вже інде не практикується. Огіда за огідою виходить на верка, такожъ що все скомпромітоване въ той процесѣ. Долається тутъ що, що адвокати жадали упорно комісії знатоківъ на очі Морица Шарфа, надіючись доказати, що бѣльше того всіого бачити, що подіяло въ трупі. Протоколу. И се бачь, комісія докторовъ-знатокъ на вѣрка, такожъ що всі скомпромітованіе процесѣ. Долається тутъ що, що адвокати жадали упорно комісії знатоківъ на очі Морица Шарфа, надіючись доказати, що бѣльше того всіого бачити, що подіяло въ трупі. Протоколу. И се бачь, комісія докторовъ-знатокъ на вѣрка, такожъ що всі скомпромітованіе процесѣ. Долається тутъ що, що адвокати жадали упорно комісії знатоківъ на очі Морица Шарфа, надіючись доказати, що бѣльше того всіого бачити, що подіяло въ трупі. Протоколу. И се бачь, комісія докторовъ-знатокъ на вѣрка, такожъ що всі скомпромітованіе процесѣ. Долається тутъ що, що адвокати жадали упорно комісії знатоківъ на очі Морица Шарфа, надіючись доказати, що бѣльше того всіого бачити, що подіяло въ трупі. Протоколу. И се бачь, комісія докторовъ-знатокъ на вѣрка, такожъ що всі скомпромітованіе процесѣ. Долається тутъ що, що адвокати жадали упорно комісії

знищилобъ условия существования Австро-Габсбургов. Насупротив того заступает политика гр. Таффе не только интересы династии, але она заступает также право до екзистенции большинства австрійских народовъ против агрессивному походу нѣмецкой расы. Нынѣ можемо вже сказать, что найновѣшій исторіческий развитокъ, тое туте панована нѣмецкою расы и урядове ширене германизации, надъ которыми австрійска бюрократія працювала больше якъ сокту лѣтъ, навсегда зробивъ неможливимъ. А того, що спротивляється внутрішнимъ потребамъ и природнимъ уловіямъ екзистенции, не можна представити яко оправданого постулатами виїшної политики. Наши отношенія до Нѣмеччини або Франції най будуть якъ хочуть — не могутъ они однакъ о тѣмъ рѣшати анѣ навѣть на то вилывати, якъ принципи правлення або системи въ границахъ монархії мають обовязувати. — Для того належить осудити вѣчні змаганія вѣрноконституційныхъ, которими хочуть оправдали управлієніе своеї политики. Єслибы було правдою, якъ не есть, що конечноко ібдорою аліансу съ нѣмецкою державою есть панованье Нѣмеччинѣ въ Австро-Габсбургові, то що тогоди язычокъ ваги стоїть въ той спосібъ, що аліансъ зъ Нѣмеччиною есть фактическо, хвилево существою потребою ситуації, насупротив же тамо виїшна система, котрая дтовлює етнографичнимъ, историчнимъ и політичнимъ интересамъ, есть постулатомъ екзистенции монархії на всі часы. — Ту не ма выбору. Але виорочимъ звѣстна рѣчъ, що се столько раздѣлъ згадане противоречіе межи направленьемъ теперішньої австрійской правительственой політики анатому виїшнихъ аліансовъ, по просту не существуетъ. — Многій повній чувства фрази нѣмецкихъ австрійцевъ о сподільності разомъ, языкової и культурної не знайдуть въ Нѣмеччинѣ отгомону".

(Інцидент въ бюро газети министеріальнихъ) въ Вѣдні не устають мимо виїзду колькохъ министрівъ и шефівъ департаментовъ нѣ на хвильку, бо поспішивши вже справы бѣжучий, даючи правительству много до дѣла, мусить оно въ виду зближаючися сесії парламентарної, — котра має бути открыта въ половинѣ жовтня — приготовити проекти законопроектівъ. — Въ послѣдній напрямленіи має особливо министерство скарбу много до дѣла, бо въ жовтню має бути предложено рѣдкій бюджетъ на рокъ 1884, котрый въ відношенніи мусить передискутувати рада министрівъ. — Після информації вѣденського кореспондента "Politik" має будеть сегорбчный виказати многій "пѣтшакочихъ" циферъ заманифестувати се розное стремленіе правительства до ющадності въ всіхъ напрямкахъ господарства державного. — Въ компетентній кружкахъ думають, що сегорбчный бюджетъ будеть вчасно ухвалений а черезъ те зискабль не толькі правительство, котре не буде наражене на непріятній "бюджетовий провизорій" але такожъ и рада державна, котрой лишитса більше часу для нарадъ, надъ важними проектами до законопроектівъ.

(Депутація ческого медичного факультету), зложенія въ декана проф. Вайса, проф. Яновскаго и Сини була оногди у министра просвѣти бар. Конрада въ справѣ заангажованія професорівъ: Томзы зъ кіевскаго, и Лімбліа зъ варшавскаго университету на катедри до Праги. — Головну перешкоду ихъ покликано — становити взгляды финансової. Въ Россії платить професорамъ, котрі образовалися на західно-европейскихъ университетахъ дуже добре, а оба згадані професори стоять въ виду того, якъ довѣдується "Neue fr. Presse", даже високій вимаганію що до удержанія, такъ, що жаденъ зъ професорівъ праского университету не має такої ценсії, якої она жадають. — Пенсія въ такої висотѣ побирають толькі 4 професори вѣденського университету. — Що до проф. Ламбліа заходить ще тая трудність, що онъ має бути политично скомпромітований, бо правительство російське перенесло его передъ колькохъ роками за кару въ дорозь адміністративной зъ одного университету на другій. — Въ виду такого стану рѣчей не зробивъ министръ просвѣти депутатії великої надії на скоре по-кликань згаданихъ професорівъ.

(Умндурованіе войскъ) дознало въ виду за- гальну реформу нашої армії значніхъ змѣнъ нѣдъ взглідомъ економичної адміністрації. Тенденцію выданыхъ въ тѣмъ напрямленію розгорядженіе есть упрощеніе и улукшеніе принесівъ, котрій дотеперь обовязували. Многій виказы и инвентарь, котрій треба було дотеперь вести, будуть злишні а посталови нормуючі адміністративні службу, що були порозкидани по рѣдкій приписахъ специальнихъ, зведеніо всѣ до купи. — Нова система умндурованія має передовею тую добрую сторону, що уможливляє раціональну гospodarku, — ба пріймаючи за підставу "порцію", котра на слухъ звужити заступається новою порцією, уважаючи тое обостяльство, що не всѣ сорти умндурованія и узброянія одинаково звуживаються и отновідно рѣдкій змѣнамъ войскового житя, зависимимъ отъ рѣдкіхъ случаївъ дає зъ одній сторони змѣнії можливості, въ границахъ якихъ свободно порушатись, зъ другої же стороны не наражає скарбу войскового на страти, які вишивають зъ того, коли по магазинахъ лежать цѣлі маси такихъ сортівъ мундуровъ, коїр на разѣ зовсімъ испотрібний.

ЗАГРАНИЦІЯ.

Россія. Опозиція противъ Каткова приблизилась разъ більш розмѣръ. Наївострійше виступила московська "Газета Гатчука" въ статті "Стоятъ ли обращать внимание на логику и "ало-во и дѣло" Моск. Вѣдомостей?" Згадана газета каже, що на постуки п. Каткова вже нѣкъ мов-

чати не можна, бо онъ, розпустивши слухъ, будь-тоби въ царському дворѣ его толькі газету читали и будь-тоби правительство руководило толькі его радио и думкою, виступає вже такъ, якъ дѣйстиво бувъ тайнимъ дорадникомъ правительства. Дѣломъ журналистики есть доказати ложність слухівъ о п. Катковѣ въ публіцѣ, и заради тому, щоби въ конці и правительство не подумало, що голосъ п. Каткова есть голосомъ загального мнѣння, або хочубы якотъ єї часті. Польша нѣмец. "St. Petersb. Zeit." мавъ графъ Шалентъ, президентъ комісії, назначенной для розбору жидовської справы, вислати одного члена твої комісії за границю, щоби той добре розвѣдався въ Нѣмеччинѣ, Франції и Англії о горожансько-правній положеніи жидівъ и видає ополія о тѣмъ пропамятне письмо, котребы такожъ увзглядніло и историчну сторону питання.

Нѣмеччина. Собій провинціональный великий княжества познанського виславъ бувъ еще передъ колькомъ мѣсяцями прошесть до цѣсаря нѣмецкого, щоби фондъ провинціонального Познанського передано зъ рукъ властей центральнихъ въ руки видаємо провинціонального, котрый бы складався зъ маршалка соймового, его заступника, директора провінції и зъ шести членовъ сойму, іменованыхъ самими цѣсаремъ. Цѣсарь не прихилився одинакъ до сего прошесть и отповѣсть, що єї взгляду на богощеніе мѣсцева Познанського нема нѣякої поруки, що розвѣй княжества и его інституції буде процвітати підъ управою мѣсцевою и мѣсцевимъ зарядомъ фондовъ княжества. Оговѣдъ таї характеризує доволі отношенія нѣмецкої короны до княжества Познанського, а при тѣмъ показує она єї надто ясно, що скілько менше щасливі суть познанські Поляки бѣтъ своїхъ всемогучихъ братівъ гаїцькихъ. — Сторонництво соціалістовъ шириться и скріплюється въ Нѣмеччинѣ поміжъ вояжіхъ репресалій зъ стороны правительства. Доказомъ сего бувъ вибіръ кандидата соціалістовъ въ Гамбурзѣ, о котрому мы въ своїмъ часѣ доносили, теперій показала зновъ партія соціалістовъ свою велику силу при виборахъ до парламенту въ Киль. Тамъ стававъ якъ кандидатъ соціалістъ Гайнцель противъ постуловця проф. Генеля. Поміжъ великої агітації за симъ послѣднімъ, одержавъ Гайнцель більше голосівъ, а хочь при першому виборѣ задля браку абсолютна більшість не збставъ вибраний, то все таки мусіть бути заряджений поновнимъ виборъ, котрого результатъ наміє досі ще не єсть звѣстний.

Англія. Загальне невдоволеніе, яке запанувало въ Англії зъ причини переговорівъ правительства съ Лесесомъ въ справѣ будоваль канала суецкого, починає вже потрохи притихати. Глядстоунъ старається всіми силами направити зле враженіе, викликане сими переговорами и для того освідчливъ на забданю низшої палати, що правительство не поршило єще остаточно нѣчого въ той справѣ, обѣюючи при тѣмъ, що слѣдуючого тыждня дастъ въ парламентѣ докладне поясненіе, якої політики имеє правительство въ справѣ будоваль суецкого каналу. Тымчасомъ старається Глядстоунъ поробити въ укладѣ съ Лесесомъ такї змѣни, котрі уможливлять лібераламъ голосуваніе за проєктомъ. Видно отже, що самъ Глядстоунъ уважає можливіе отмовленія апробати згаданого проєкту дуже невыгоднимъ а може и небезпечнимъ для своєї позиції и въ загалѣ для теперішнього правительства. — Після донесенія Standardу виказало англійске правительство для афганського еміра Абдурамана рѣчну платню въ сумѣ 120.000 фунтівъ штерлинговъ. Крокъ сей англійского правительства будить велику цѣкавості, якої політики имеє правительство въ справѣ будоваль суецкого каналу. Тымчасомъ старається Глядстоунъ поробити въ укладѣ съ Лесесомъ такї змѣни, котрі уможливлять лібераламъ голосуваніе за проєктомъ. Видно отже, що самъ Глядстоунъ уважає можливіе отмовленія апробати згаданого проєкту дуже невыгоднимъ а може и небезпечнимъ для своєї позиції и въ загалѣ для теперішнього правительства. — Після донесенія Standardу виказало англійске правительство для афганського еміра Абдурамана рѣчну платню въ сумѣ 120.000 фунтівъ штерлинговъ. Крокъ сей англійского правительства будить велику цѣкавості, якої політики имеє правительство въ справѣ будоваль суецкого каналу. Тымчасомъ старається Глядстоунъ поробити въ укладѣ съ Лесесомъ такї змѣни, котрі уможливлять лібераламъ голосуваніе за проєктомъ. Видно отже, що самъ Глядстоунъ уважає можливіе отмовленія апробати згаданого проєкту дуже невыгоднимъ а може и небезпечнимъ для своєї позиції и въ загалѣ для теперішнього правительства. — Після донесенія Standardу виказало англійске правительство для афганського еміра Абдурамана рѣчну платню въ сумѣ 120.000 фунтівъ штерлинговъ. Крокъ сей англійского правительства будить велику цѣкавості, якої політики имеє правительство въ справѣ будоваль суецкого каналу. Тымчасомъ старається Глядстоунъ поробити въ укладѣ съ Лесесомъ такї змѣни, котрі уможливлять лібераламъ голосуваніе за проєктомъ. Видно отже, що самъ Глядстоунъ уважає можливіе отмовленія апробати згаданого проєкту дуже невыгоднимъ а може и небезпечнимъ для своєї позиції и въ загалѣ для теперішнього правительства. — Після донесенія Standardу виказало англійске правительство для афганського еміра Абдурамана рѣчну платню въ сумѣ 120.000 фунтівъ штерлинговъ. Крокъ сей англійского правительства будить велику цѣкавості, якої політики имеє правительство въ справѣ будоваль суецкого каналу. Тымчасомъ старається Глядстоунъ поробити въ укладѣ съ Лесесомъ такї змѣни, котрі уможливлять лібераламъ голосуваніе за проєктомъ. Видно отже, що самъ Глядстоунъ уважає можливіе отмовленія апробати згаданого проєкту дуже невыгоднимъ а може и небезпечнимъ для своєї позиції и въ загалѣ для теперішнього правительства. — Після донесенія Standardу виказало англійске правительство для афганського еміра Абдурамана рѣчну платню въ сумѣ 120.000 фунтівъ штерлинговъ. Крокъ сей англійского правительства будить велику цѣкавості, якої політики имеє правительство въ справѣ будоваль суецкого каналу. Тымчасомъ старається Глядстоунъ поробити въ укладѣ съ Лесесомъ такї змѣни, котрі уможливлять лібераламъ голосуваніе за проєктомъ. Видно отже, що самъ Глядстоунъ уважає можливіе отмовленія апробати згаданого проєкту дуже невыгоднимъ а може и небезпечнимъ для своєї позиції и въ загалѣ для теперішнього правительства. — Після донесенія Standardу виказало англійске правительство для афганського еміра Абдурамана рѣчну платню въ сумѣ 120.000 фунтівъ штерлинговъ. Крокъ сей англійского правительства будить велику цѣкавості, якої політики имеє правительство въ справѣ будоваль суецкого каналу. Тымчасомъ старається Глядстоунъ поробити въ укладѣ съ Лесесомъ такї змѣни, котрі уможливлять лібераламъ голосуваніе за проєктомъ. Видно отже, що самъ Глядстоунъ уважає можливіе отмовленія апробати згаданого проєкту дуже невыгоднимъ а може и небезпечнимъ для своєї позиції и въ загалѣ для теперішнього правительства. — Після донесенія Standardу виказало англійске правительство для афганського еміра Абдурамана рѣчну платню въ сумѣ 120.000 фунтівъ штерлинговъ. Крокъ сей англійского правительства будить велику цѣкавості, якої політики имеє правительство въ справѣ будоваль суецкого каналу. Тымчасомъ старається Глядстоунъ поробити въ укладѣ съ Лесесомъ такї змѣни, котрі уможливлять лібераламъ голосуваніе за проєктомъ. Видно отже, що самъ Глядстоунъ уважає можливіе отмовленія апробати згаданого проєкту дуже невыгоднимъ а може и небезпечнимъ для своєї позиції и въ загалѣ для теперішнього правительства. — Після донесенія Standardу виказало англійске правительство для афганського еміра Абдурамана рѣчну платню въ сумѣ 120.000 фунтівъ штерлинговъ. Крокъ сей англійского правительства будить велику цѣкавості, якої політики имеє правительство въ справѣ будоваль суецкого каналу. Тымчасомъ старається Глядстоунъ поробити въ укладѣ съ Лесесомъ такї змѣни, котрі уможливлять лібераламъ голосуваніе за проєктомъ. Видно отже, що самъ Глядстоунъ уважає можливіе отмовленія апробати згаданого проєкту дуже невыгоднимъ а може и небезпечнимъ для своєї позиції и въ загалѣ для теперішнього правительства. — Після донесенія Standardу виказало англійске правительство для афганського еміра Абдурамана рѣчну платню въ сумѣ 120.000 фунтівъ штерлинговъ. Крокъ сей англійского правительства будить велику цѣкавості, якої політики имеє правительство въ справѣ будоваль суецкого каналу. Тымчасомъ старається Глядстоунъ поробити въ укладѣ съ Лесесомъ такї змѣни, котрі уможливлять лібераламъ голосуваніе за проєктомъ. Видно отже, що самъ Глядстоунъ уважає можливіе отмовленія апробати згаданого проєкту дуже невыгоднимъ а може и небезпечнимъ для своєї позиції и въ загалѣ для теперішнього правительства. — Після донесенія Standardу виказало англійске правительство для афганського еміра Абдурамана рѣчну платню въ сумѣ 120.000 фунтівъ штерлинговъ. Крокъ сей англійского правительства будить велику цѣкавості, якої політики имеє правительство въ справѣ будоваль суецкого каналу. Тымчасомъ старається Глядстоунъ поробити въ укладѣ съ Лесесомъ такї змѣни, котрі уможливлять лібераламъ голосуваніе за проєктомъ. Видно отже, що самъ Глядстоунъ уважає можливіе отмовленія апробати згаданого проєкту дуже невыгоднимъ а може и небезпечнимъ для своєї позиції и въ загалѣ для теперішнього правительства. — Після донесенія Standardу виказало англійске правительство для афганського еміра Абдурамана рѣчну платню въ сумѣ 120.000 фунтівъ штерлинговъ. Крокъ сей англійского правительства будить велику цѣкавості, якої політики имеє правительство въ справѣ будоваль суецкого каналу. Тымчасомъ старається Глядстоунъ поробити въ укладѣ съ Лесесомъ такї змѣни, котрі уможливлять лібераламъ голосуваніе за проєктомъ. Видно отже, що самъ Глядстоунъ уважає можливіе отмовленія апробати згаданого проєкту дуже невыгоднимъ а може и небезпечнимъ для своєї позиції и въ загалѣ для теперішнього правительства. — Після донесенія Standardу виказало англійске правительство для афганського еміра Абдурамана рѣчну платню въ сумѣ 120.000 фунтівъ штерлинговъ. Крокъ сей англійского правительства будить велику цѣкавості, якої політики имеє правительство въ справѣ будоваль суецкого каналу. Тымчасомъ старається Глядстоунъ поробити въ укладѣ съ Лесесомъ такї змѣни, котрі уможливлять лібераламъ голосуваніе за проєктомъ. Видно отже, що самъ Глядстоунъ уважає можливіе отмовленія апробати згаданого проєкту дуже невыгоднимъ а може и небезпечнимъ для своєї позиції и въ загалѣ для теперішнього правительства. — Після донесенія Standardу виказало англійске правительство для афганського еміра Абдурамана рѣчну платню въ сумѣ 120.000 фунтівъ штерлинговъ. Крокъ сей англійского правительства будить велику цѣкавості, якої політики имеє правительство въ справѣ будоваль суецкого каналу. Тымчасомъ старається Глядстоунъ поробити въ укладѣ съ Лесесомъ такї змѣни, котрі уможливлять л

